

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 332/2021
31.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радислава Маравића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 76/20 од 24.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радислава Маравића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 76/20 од 24.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 706/19 од 10.02.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 76/20 од 24.11.2020. године делимичним усвајањем жалби окривљеног и његовог браниоца преиначена је пресуда Основног суда у Смедереву К 706/19 од 10.02.2020. године, тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног закона и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

У преосталом делу жалба окривљеног и браниоца одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 76/20 од 24.11.2020. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радислав Маравић, због „повреде закона“ са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због „повреде закона“, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Ово, имајући у виду да бранилац истиче да је другостепени суд изреком пресуде окривљеног огласио кривим и осудио да је „поломио металну шипку држача за новине дужине преко једног метра и дебљине 2-3 цм и њоме више пута ударио оштећеног у тело и руке“, а да је оптужним предлогом окривљеном стављено на терет да је „поломио шипку држача за новине, дужине 1,70 цм и њоме више пута ударио оштећеног у тело и руке“, на који начин је учинио повреду закона.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом у побијаној правноснажној пресуди чињеничног описа кривичног дела из оптужног предлога Кто 113/17 од 09.02.2017. године Основног јавног тужиоца у Смедереву, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Наиме, оптужним предлогом окривљеном АА је, између осталог, било стављено на терет да је поломио шипку металног држача за новине, дужине 1,70 цм и њоме више пута ударио оштећеног у тело и руке, а другостепени суд је у пресуди наведеном изменом, којом је по ставу Врховног касационог суда само прецизирао предмет којим су оштећеном нанете лаке телесне повреде, заправо ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на претресу пред другостепеним судом, крећући се при томе у оквиру оптужног акта, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног.

Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радислава Маравића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.